

عنوان: بررسی میزان شیوع و عوامل مستعد کننده کمردرد در پرستاران شاغل و ارتباط آن با تعداد روزهای غیبت از کار در بیمارستان‌های آموزشی شهر ارومیه سال ۱۳۷۲
نام دانشجو: فخر السادات نقیعی
رشته و مقطع تحصیلی: کارشناس ارشد پرستاری (داخلی و جراحی)
استاد راهنما: فریده عطار پارسایی
اساتید مشاور: زهرا منجمد، دکتر اصغر حمیدی
شماره پایان نامه: ۶

مقدمه: این پژوهش یک مطالعه توصیفی تحلیلی است که به منظور بررسی تعیین میزان شیوع و عوامل مستعد کننده کمردرد در پرستاران شاغل و ارتباط آن با تعداد روزهای غیبت از کار در بیمارستان‌های آموزشی شهر ارومیه سال ۱۳۷۲ انجام شده است.
روش کار: در این پژوهش کلیه پرستاران شاغل در بیمارستان‌های آموزشی شهر ارومیه که همگام انجام پژوهش تعداد آنها ۲۰۰ نفر بوده است و میزان تحصیلات آنها از کاردانی به بالا بوده و به صورت تمام وقت انجام وظیفه می‌نموده‌اند مورد بررسی قرار گرفته‌اند و نمونه‌های پژوهش از میان این جامعه به تعداد ۵۰ نفر به روش نمونه‌گیری مبتنی بر هدف انتخاب گردیده‌اند. ابزار گردآوری داده‌ها در این مطالعه پرسشنامه بوده است که در چهار قسمت تنظیم شده است (سؤالات مربوط به مشخصات کلی افراد مورد پژوهش، سؤالات مربوط به میزان شیوع، سؤالات مربوط به عوامل مستعد کننده کمردرد و سؤالات مربوط به عدم حضور در محل کار به علت کمردرد). جهت تعیین ارتباط بین متغیرها از آزمون‌های کای دو، آزمون دقیق فیشر و ضریب همبستگی پیرسون استفاده شده است.

یافته‌ها: میزان شیوع کمردرد در بین پرستاران شاغل در بیمارستان‌های آموزشی شهر ارومیه در سطح بالائی است و یک چهارم از آنها مبتلا به عارضه کمردرد می‌باشند. پرستاران مبتلا به کمردرد بیشتر در گروه سنی بین ۳۹-۳۲ سال قرار داشتند. اکثراً متأهل و دارای فرزند بوده‌اند. بیشترین عوامل مستعد کننده کمردرد در افراد مورد پژوهش مربوط به زیاد سرپا ایستادن و بلند کردن اجسام سنگین بوده است. نتایج حاصل از پژوهش مشخص نمود که میانگین غیبت از کار پرستاران به علت کمردرد ۱۲/۵ روز در سال ۱۳۷۲ بوده است. نتایج پژوهش طبق آزمون‌های آماری نشان داد که بین سن پرستاران مورد پژوهش و میزان غیبت آنها بع علت کمردرد ارتباطی وجود نداشته است. همچنین ارتباطی بین سابقه کار افراد مورد پژوهش و تعداد روزهای غیبت از کار آنها وجود نداشته است.

بین تعداد روزهای غیبت پرستاران مبتلا به فتق دیسک بین مهره‌ای نسبت به سایر مبتلایان به کمردرد در انواع دیگر بیشتر بوده - است. با این امید که نتایج حاصل از این پژوهش بتواند در برنامه‌ریزیهای صحیح و ارائه راه‌حلهای ممکن جهت تقلیل این عارضه در بین پرستاران نقش هرچند کوچکی را داشته باشند و برای ارتقاء سطح سلامتی جامعه پرستاران مفید واقع شود.

نتیجه‌گیری: با توجه به بالا بودن میزان شیوع کمردرد در بین پرستاران و بالا بردن میزان غیبت از کار آنان به این علت و با عنایت به شایع بودن عادات رفتاری نامناسب مستعد کننده کمردرد در بین آنان لازم است در زمینه آموزش عادات رفتاری پیشگیری کننده از کمردرد به پرستاران و ترغیب آنان به رعایت کامل این رفتارها تاکید بیشتری گردد.

واژه‌های کلیدی: شیوع، عوامل مستعد کننده، کمردرد، پرستاران شاغل، تعداد روزهای غیبت از کار